

L'ESBARJO

R. Pagans

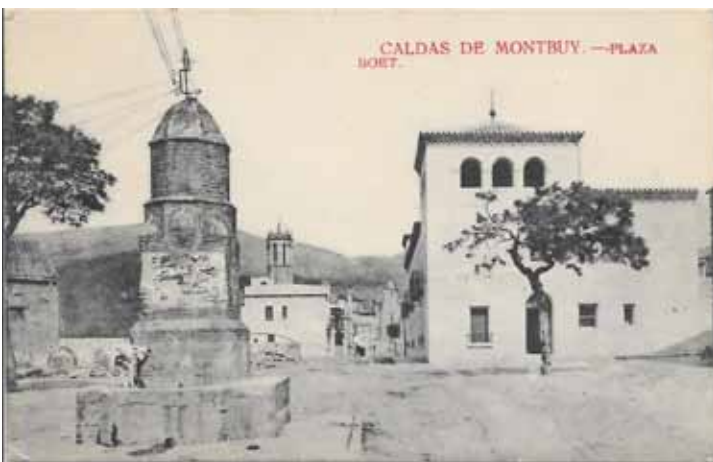
I ÈPOCA

NÚM. 50

juny 2016

CALDES DE MONTBUI

MEMÒRIA HISTÒRICA

PERSONES AMB ESPERIT PER RECORDAR

Caldes de Montbui té un passat amb una història molt rica i, per sort, hi ha qui ha treballat i treballa per mantenir-lo viu.

Us presentem algunes d'aquestes persones que dediquen part del seu temps a investigar el passat de la nostra vila i que contribueixen a recuperar elements de la nostra història, que col·laboren a enriquir el nostre present.

Gràcies a l'esforç i a la dedicació de moltes persones, el passat pren forma i recupera el seu valor. Postals, fotografies, revistes, llibres, records, anècdotes, immobles, tradicions... tot allò que ens recorda el poble que vam ser i que construeix el que som.

JOAN BADIA

En Joan està molt lligat a la vida cultural del poble. Des de ben jove és aficionat a l'art, va ser alumne del Sebastià Badia i no ha parat d'experimentar amb diferents tècniques de forma autodidàctica. A més, va ser regidor de cultura de Caldes els anys 70 i ho va viure com una oportunitat per conèixer i implicar-se amb el poble.

És una persona oberta a compartir les seves experiències i col·labora quan se li demana informació de la vida cultural i de la història calderina: "m'agrada compartir el que jo he viscut directament perquè quedi per a la història".

Té la voluntat de mantenir viu el passat del poble i valora positivament el que s'ha fet i es fa per recordar grans artistes de renom com en Manolo Hugué o en Sebastià Badia; però lamenta que Caldes no recordi i aprofiti altres artistes vinculats a la vila que han passat més desapercebuts com en Feliu Albages, en Francisco Domingo, en Miquel Gispert, en Joaquim Mir o l'Antoni Vila i Arrufat. Li agradaria que aquests artistes i l'església de Sant Sebastià de Montmajor fossin un reclam turístic, així com poder fer un catàleg d'obres

d'artistes que tenen alguns particulars i poder fer un bon recull de memòries de la història artística de Caldes. I està satisfet que a Caldes hi hagi el Taller d'Art municipal per la bona tasca que està fent i perquè hi ha persones que ja destaquen per les seves obres.

Actualment, entre d'altres projectes, en Joan està impulsant el llibre dels últims cent anys de la Fundació Santa Susanna, institució a la que està vinculada com a membre del patronat.

RAIMUNDO GARCIA

En Raimundo és un gran aficionat a la història de Caldes, el seu poble. El seu neguit interior l'ha portat a buscar contínuament elements del passat en diferents arxius del país i a conèixer moltes persones amb les qui compartir informacions.

El 1984 va publicar el seu primer llibre "Incendi a l'església parroquial de Caldes de Montbui l'any 1907" i, posteriorment, nombroses publicacions que ajuden a conèixer la història del poble: la biografia del General Padrós, el tren El Calderí, els noms dels carrers, la caça de bruixes, esglésies i capelles romàniques, la prehistòria, o les llegendes... També ha escrit llibres per encàrrec com "La Bolera, història d'un barri", "Homes del catalanisme. Bases de Manresa" o la col·laboració a "Alcaldes i alcaldesses del Vallès Oriental".

En Raimundo diu que els llibres són com les seves criatures, "els fills s'estimen tots, costa triar-ne un" i, tot i que assegura que els llibres fan perdre diners i hores, se sent orgullós de poder contribuir amb cada publicació a mantenir viu el passat de Caldes i evitar que es perdi. Es guarden exemplars de cada publicació al poble (arxiu i biblioteca), a la Biblioteca de Catalunya i a les universitats catalanes, i li consta que els seus llibres són consultats per estudiants i curiosos, així que sent recompensat el seu esforç i dedicació.

La seva afició a la història l'ha portat a col·leccionar nombroses fotos dades de Caldes i diferents publicacions locals com el Setmanari Montbui, L'Esbarjo o La Veu de Caldes.

MARTA BARCELÓ

Quan es va fer una crida per buscar persones per escriure un llibre sobre la Guerra Civil, la Marta, mestra i filòloga, no s'ho va pensar dues vegades. Era un tema present a casa seva i ella tenia molt d'interès en saber com era "la petita guerra de cada dia": com es vivia el dia a dia, què pensaven, com s'organitzaven...

Les entrevistes a més de 40 testimonis i conèixer els seus records i sentiments la van ajudar a entendre la Guerra Civil, però el més valuós "és haver après a ser respectuosa, a no jutjar i a ser objectiva". No deixa d'admirar les persones que van patir la guerra, com la Carmen Pazos, que eren capaces de parlar-ne sense rancúnia ni odi. Defensa que "la memòria històrica no és una necessitat del passat sinó una necessitat del present per aprendre i no oblidar", per això creu que és important que els partits polítics desenvolupin la Llei de Memòria Històrica.

La Marta estima Caldes i la seva gent i està satisfeta d'haver participat en el llibre "Caldes de Montbui 1936-1939. Entre la il·lusió i el dol (Revolució

i Guerra Civil)": "em sento agraïda, m'he sentit bé fent alguna cosa per Caldes que perdurarà".

La seva recerca per tal de documentar-se sobre el llibre la va portar a consultar l'hemeroteca i l'arxiu: "a Caldes tenim sort de tenir l'arxiu, si ningú hagués guardat la documentació, jo no ho hauria pogut consultar", així que tot allò que ha anat a parar a les seves mans i considera que pot ser d'utilitat per a d'altres persones i futures generacions, ho porta a l'arxiu de Caldes, una manera ben senzilla de col·laborar amb la memòria històrica del poble.

Ara està col·laborant en un llibre de la història sobre la història del Centre Democràtic i Progressista i fent recerca de fets de la Guerra dels Carlins a Caldes de Montbui, perquè creu que encara hi ha moltes coses del passat de la vila per conèixer i explicar.

JOAN VILLANUEVA

En Joan va estudiar història i economia. Tot i que no es dedica a la història professionalment, hi dedica moltes hores com a afició. Li interessa especialment la història contemporània perquè «és la clau per entendre el passat més recent i el present, ajuda a entendre el que som i el que passa avui».

Ha investigat la vida calderina dels segles XIX i XX (la República, la Guerra Civil o les Guerres Carlines) per tal de saber com es vivia: l'educació que es rebia, quins oficis predominaven, les entitats existents, com era l'oci de l'època o les activitats culturals. Estudiar la història local li permet reconèixer i accedir més fàcilment als testimonis del moment, tot recuperant la memòria oral del seu poble.

I amb la informació que troba a les publicacions de l'època i els documents dels arxius, en Joan pot conèixer millor elements actuals: l'origen dels noms dels llocs com la plaça de l'Àngel, la importància del pont romànic ara tot just remodelat o de la presó, la presència d'institucions religioses dedicades a l'ensenyament o fets d'un gran impacte com el brot de còlera que van patir els calderins el 1854.

El fruit d'algunes de les seves recerques s'ha vist recollit en les publicacions «Resum de la història de Caldes de Montbui» (escrit conjuntament amb en Josep Ballart) i "Caldes de Montbui 1936-1939. Entre la il·lusió i el dol (Revolució i Guerra Civil)" (a càrrec de varis autors) que resten a disposició de la població, però no tot el que investiga és per publicar: «tenir informació no és difícil, és qüestió de temps; el que és difícil és saber-ho relacionar amb la història més global i explicar-ho per tal que s'entengui».

Algunes de les seves investigacions són amb altres persones. Això els permet ajudar-se mútuament i compartir opinions, enriquint la recerca.

Ara està centrat en estudiar la història de l'Electra amb motiu dels 100 anys de vida de l'empresa calderina. I li agradaria que hi haguessin més persones interessades en la recerca històrica per conèixer millor el passat i entendre el present.

CARME CANALS

La Carme va néixer en una família senzilla que es dedicava a la pagesia i des de ben petita va sentir-se atreta pel seu entorn. Ella diu que “s’han de tenir els ulls i els sentits ben oberts per aprendre i gaudir de tot el que ens envolta”.

Va anar a l’escola fins els 9 anys que va fer l’ingrés al batxillerat que va cursar de forma lliure i continuà els seus estudis fent magisteri, però en el primer curs ja es posà a treballar de mestra compaginant-ho amb el estudis per acabar la carrera. Més endavant va seguir formant-se especialitzant-se en socials, català i “Pedagogia terapèutica i integració”.

Va treballar 42 anys a l’Escola Montbui i va viure fets molt significatius del centre que als inicis era una escola privada que va néixer per la necessitat d’impartir batxillerat a Caldes, “L’Acadèmia”, ubicada a l’antiga farinera i que per poder subsistir va passar a ser una escola d’E.G.B. i, a més a més, pública i en un edifici nou.

Quan l’escola va voler celebrar els 50 anys d’història, va comptar amb ella i amb la Mª Antònia Xalabarder (també mestra de l’escola) per elaborar un dossier pels alumnes. Entre les dues van recopilar tanta informació que van acabar publicant la història de l’escola en un llibre on, a part de la seva experiència i records personals, també van afegir-hi altres testimonis significatius de l’entitat com la innovació pedagògica que en Delfí Dalmau Argemir (director entre 1960-78) va saber transmetre a mestres i alumnes. Ell deia resumint la seva filosofia pedagògica: “el repte més important d’una escola és fer persones; si a més a més poden ser sàvies, molt millor”; posà en pràctica la coeducació (prohibida durant la postguerra), l’ús del català en la parla del dia a dia de forma correcta i va acostar els infants al país i a la natura.

La Carme creu que «cadascú ha de desenvolupar al màxim les seves capacitats, no sols en benefici propi, sinó també per poder-ho fer extensiu a les persones properes; compartir coneixements i experiències sempre dóna satisfacció personal». Seguint aquesta línia de fer un servei o transmetre coneixements i experiències viscudes, la Carme forma part d’una parella lingüística i és Jutgessa de Pau.

Actualment està col·laborant en el llibre “150 anys d’història del Centre Democràtic i Progressista” (entitat a la qual la seva família hi ha estat vinculada) i també a la recerca impulsada per Thermalia del Mas Manolo (revivint records, fruit de la bona relació de veïnatge que hi havia entre les dues famílies). I té el pensament de poder realitzar algun projecte amb el llegat cultural que ha heretat del seu pare: l’Andreu Canals, poeta i escriptor calderí que li va transmetre el respecte a la natura i l’estima a la vida cultural del nostre poble: “eines necessàries per fer caminar els pobles”.

RAMON DURAN, ANTONI FONT I PERE PUIGDOMÈNECH

Fa quaranta anys, els pares del Ramon Duran, l’Antoni Font i en Pere Puigdomènech, formaven part de l’Associació Cultural de Caldes de Montbui. Era una entitat formada per persones vinculades a l’Acadèmia Montbui que organitzava diversos actes culturals: el concurs literari, el concurs de dibuix, conferències, un grup de teatre... i un butlletí intern mensual anomenat «La Tortuga».

L’any 1992, les circumstàncies de l’escola van canviar (es va convertir en un centre públic) i es va deixar de cobrar la quota a les famílies i, al mateix temps, es va parar la publicació de «La Tortuga».

Anys més tard, el 2011, en Ramon i en Pere van coincidir amb l’Antoni en la inauguració d’una de les seves exposicions. I mig en broma i mig seriosament, es van proposar prendre el relleu i recuperar la revista. I tal dit, tal fet: els tres amics formen el consell de redacció i aconsegueixen publicar cada mes des de l’abril del 2012 una nova edició amb les aportacions dels col·laboradors.

El temps han canviat i la revista també. Ara és «La Tortuga Avui» i ha deixat de ser una publicació local per passar a incloure opinions i articles de temàtica més general. Ha augmentat el nombre de col·laboradors fixes i esporàdics (alguns ja eren antics socis de l’Associació) però compten amb noves incorporacions que sumen esforços per fer una nova publicació cada mes. Ara la revista té format digital i, tot i que alguns calderins no hi puguin accedir tan fàcilment com en l’edició de paper, els permet comptar amb lectors i col·laboradors d’arreu del país.

I pas a pas, amb pas ferm, «La Tortuga» segueix fent camí per compartir les inquietuds de calderins i altres apassionats de la cultura.

XAVIER SERRAT

En Xavier és una persona amb curiositat històrica que des de sempre ha estat interessat en saber coses del seu poble: l'origen del noms dels carrers, saber què hi havia abans de les termes romanes o conèixer les èpoques en que hi ha hagut presència humana al municipi.

Aquesta afició l'ha portat a tenir una bona colla d'imatges antigues de Caldes, no com a col·lecció, sinó com a arxiu de consulta personal per les seves investigacions i treballs.

Amb la mateixa finalitat, també ha creat una base de dades de les notícies i articles del Setmanari Montbui des del 1944 fins al 1978 (vol seguir ampliant-la), així com de les actes municipals de l'arxiu, de manera que pot trobar més fàcilment la informació per temes quan redacta els seus articles.

En Xavier, però, no ha volgut quedar-se per ell tot el que ha anat descobrint, sinó que ha preferit compartir-ho amb la resta de calderins. Per aquest motiu, publica articles que ens recorden el passat de Caldes al Setmanari Montbui.

Una altra iniciativa és la coordinació i publicació de “Calderinitis crònica” i “Essències calderines”, dos llibres que són “un record dolç de persones que no tindran un carrer o plaça però que mereixen ser recordats”. Per a aquestes publicacions va comptar amb l'ajuda de persones que coneixien bé Caldes i que volien mantenir viu els seus records: en Joan Oller, l'Andreu Canals, l'Albert Masat, en Francesc Flaqué i en Jaume Serra. A més, en el segon volum, adjuntaven un DVD amb un recull d'imatges per veure l'evolució d'alguns racons de Caldes, comparant com eren abans i com són a l'actualitat, i que permetia comprovar com en alguns casos Caldes ha perdut l'essència del passat. Els beneficis de les dues publicacions van ser donats a la Fundació Santa Susanna, compartint així no només els records sinó també els guanys.

I si voleu saber quin tema està investigant ara en Xavier en les seves hores lliures, haureu d'esperar a llegir el seu article a l'extra de Festa de Major del Setmanari Montbui.

(i

RAQUEL CASTELLÀ

La Raquel treballa com a conservadora del Museu d'Història de Catalunya, una feina que l'apassiona, i també recupera la memòria històrica fora del museu. Pensa que “és molt important estudiar, conservar i perpetuar la nostra història i no em refereixo a la història dels nostres reis. S'ha de veure l'altre cara de la història, la història de la vida de cada dia de la gent del poble, apropar-nos a temes i persones que gairebé mai no apareixen a la història. Perquè la vida dels nostres avantpassats dels que ens han precedit en el temps i que ens han legat la cultura, no és sempre la vida dels nostres reis, dels nostres savis, dels nostres herois, sinó també de la gent normal: dels treballadors i treballadores.”

Tot i ser nascuda a Roda de Ter, la Raquel ve a Caldes des de ben petita a veure els seus avis i amistosats. Recorda que el seu avi tenia una col·lecció de postals antigues de la pedrera i els passeigs que hi feien plegats a l'estiu. El 2014 va rebre la Beca Caldes de Montbui que adjudica l'Ajuntament i el Museu Thermalia, fet que li va permetre estudiar les pedreres calderines, posant especial èmfasi a la pedrera del Remei. L'estudi fou possible gràcies a l'interès en potenciar la recerca local de temes històrics i culturals de l'Ajuntament; a la valuosa aportació de gent que desinteressadament ha contribuït a la millora cultural de la població i a l'incondicional col·laboració de tantes i tantes famílies.

Anteriorment va rebre el Premi Ajuntament de Manlleu (pel projecte La Blava, història d'una indústria tèxtil a la conca del Ter); la Beca Centre de Història Contemporània de Catalunya de la Generalitat (per a la investigació pel projecte Dona d'empresa: Tecla Sala); i la Beca Riudeperes de l'Ajuntament de Calldetenes (pel projecte Guerra Civil i repressió franquista a Calldetenes).

Ha publicat el llibre “Còdol-Dret, vida d'una colònia industrial” on recopila els components vitals, culturals i econòmics que movien l'antiga colònia; en guarda un gran record. I actualment està realitzant el llibre de L'Abans de Roda de Ter: una col·lecció que recull la memòria i la fotografia històrica dels pobles catalans entre el final del segle XIX i el segon terç del segle XX. Està recollint les fotos que són inèdites als diferents veïns i ja en té aplegades 10.000 que mostren la història gràfica del municipi.

De totes les cerques que va fent destaca que “és interessant que quedi constància dels resultats i sobretot que tothom que hi ha col·laborat d'alguna manera s'hi senti recompensat”.

EL MUSEU THERMALIA: ESPAI DE CONSERVACIÓ I DIFUSIÓ DEL PATRIMONI CALDERÍ

Caldes de Montbui és un poble amb història. Al llarg dels segles diferents poblacions hi han fet vida i ara ens queden algunes restes que mostren el passat de la nostra vila.

Per tal de conservar-ne el patrimoni, l'Ajuntament va inaugurar l'any 1994 el Museu Thermalia a l'antic edifici de l'hospital rehabilitat per a l'ocasió amb la col·laboració de la Diputació. Fins aquella data, hi havia quatre col·leccions locals que recollien el passat calderí: paleontologia, arqueologia, minerals i eines de la pagesia.

Des dels seus inicis Thermalia comparteix espai i recursos amb l'Oficina de Turisme. Cinc professionals formem l'equip que realitza les visites guiades, les activitats escolars, el muntatge de les exposicions, així com les diferents activitats que es programen al llarg de l'any.

El museu ofereix dues exposicions permanents: la dedicada al termalisme (símbol d'identitat del poble) i la dels artistes Pablo Picasso i Manolo Hugué (amb les seves obres propietat de la Diputació); i disposa d'una planta per a exposicions temporals, algunes de les quals han acollit temàtiques ben calderines com les pedreres, l'Assalt de la Bretxa i el iogurt de la farmàcia Codina entre d'altres.

Des de Thermalia es gestionen diferents espais singulars del municipi: el Museu Delger i la Sala Delger, l'Espai Can Rius i les Termes Romanes.

Les visites guiades permeten donar a conèixer el passat i la singularitat de Caldes als visitants. Banyistes dels balnearis, veïns de la província i famílies de la comarca són alguns dels perfils, juntament amb nombrosos infants i joves que participen de les activitats escolars. Amb els anys s'ha aconseguit augmentar el públic calderí a les activitats setmanals i a les activitats puntuals com les visites teatralitzades al Museu Delger o la Nit dels museus.

Actualment el Museu Thermalia està preparant un documental que recull diferents testimonis de persones que van tenir relació amb el Mas Manolo per mantenir viu els seus records. I seguirem treballant en altres projectes per mantenir viva la nostra història.

Anna Monleón
Directora del Museu Thermalia

VOLS CONÈIXER EL PATRIMONI CALDERÍ ?

Cada setmana el Museu Thermalia organitza activitats per difondre el patrimoni de Caldes de Montbui:

MICROVISITES

Breus recorreguts per conèixer els principals indrets d'atractiu turístic (Font del Lleó, Termes Romanes, Farmàcia Codina i Espai Can Rius) i els artistes Pablo Picasso i Manolo Hugué (Manolo i Totote, Manolo i joies, Poesia de Manolo i Manolo i Picasso)

Horari: els dimarts i els dijous d'octubre a maig a les 18:00 i de juny a setembre a les 19:00

Durada: 30 minuts

Preu: gratuït

CIRCUIT TERMAL

Visita guiada a les Termes Romanes, la Font del Lleó, el menjador modernista de l'antic balneari de Can Rius, el safareig termal de la Portalera i el Molí de l'Esclop.

Horari: dissabtes matí, diumenges (excepte el 1r i el 3r de mes) i festius a les 12:00; dissabtes tarda d'octubre a maig a les 17:00 i de juny a setembre a les 18:00

Durada: 1 hora 30 minuts

Preu: gratuït pels calderins, altres: 2.80 €

MUSEU DELGER

Visita guiada a la casa del segle XVIII reconvertida en museu per Mn. Delger, l'últim propietari.

Horari: 1r i 3r diumenge de mes a les 12:00

Durada: 1 hora

Preu: gratuït pels calderins, altres: 3.40 €

Museu Thermalia

Tel. 93 865 41 40

<http://www.visiteucaldes.cat/>

L'ARXIU MUNICIPAL DE CALDES DE MONTBUI

L'Arxiu Municipal està format per l'Arxiu Administratiu i per l'Arxiu Històric, tot és el mateix conjunt format per la documentació que crea i rep l'Ajuntament a l'hora de desenvolupar les seves funcions.

A l'Arxiu Històric està dipositada la documentació creada i rebuda per la institució que durant els segles ha dirigit la vila i que actualment encara es conserva després de segles de vicissituds, a aquest grup de documentació li diem el fons documental de l'Ajuntament de Caldes de Montbui.

A banda d'aquesta documentació a l'Arxiu Històric es conserva documentació creada per altres persones o institucions que tenen una relació directa amb la vila com per exemple els documents creats i rebuts per l'Hospital de Santa Susanna que mitjançant un acord va dipositar el seu fons documental a l'Arxiu.

Una de les funcions pels Arxius Municipals és tenir cura dels documents de l'Ajuntament però també del patrimoni documental del país, és a dir, donar l'opció de custodiar documents de persones, famílies, institucions o empreses amb interès històric per tal d'evitar la seva pèrdua i normalment es fa mitjançant la donació d'aquesta documentació, per part del seu propietari, al municipi.

La funció de conservació, i si s'escau de restauració, de la documentació va acompanyada de la funció de difusió i de donar accés a la documentació.

A l'Arxiu es pot consultar la documentació i obtenir reproducció de la mateixa amb limitacions únicament en els casos que ho dicti la llei, que en el cas de la documentació de més de 100 anys és gairebé inexistent. Alhora, a l'Arxiu assessora i ajuda a trobar allò que es busca ja que moltes vegades cal consultar diferents documents per trobar la informació desitjada.

Amb la voluntat de difondre el nostre patrimoni documental i alhora de fer una mica d'història, cada mes es publica al web municipal el nostre "document del mes". Un document antic, bonic o original és una bona excusa per mostrar el nostre patrimoni i alhora fer una mica de memòria a partir dels seu contingut i explicar fets o situacions del passat, de fa 70 o 200 anys, com explicar com compràvem, anàvem al metge o com eren els subministraments d'aigua o de llum.

Esther Sánchez

*Directora de l'Arxiu Municipal
de Caldes de Montbui*

arxiu@caldesdemontbui.cat

Arxiu Administratiu: 93 865 56 56 (Ajuntament)

Arxiu Històric: 93 862 67 56 (Biblioteca)

CONCEPTES CLAU

Memòria històrica

Esforç conscient que fan les persones per trobar el seu passat, valorant-lo i tractant-lo amb respecte.

Recordar

Fer venir a la memòria, fer present.

Patrimoni

Conjunt de béns culturals i historicoartístics que una persona hereta dels seus ascendents: les tradicions, els costums, l'art, el llenguatge, l'entorn, el paisatge, els immobles i objectes.

PROJECTES PER MANTENIR VIVA LA HISTÒRIA CALDERINA

LA RECUPERACIÓ DEL PONT ROMÀNIC

L'Ajuntament de Caldes de Montbui ha apostat per la recuperació del passeig de la Riera i de diferents testimonis arquitectònics: el Pont Romànic, el safareig dels Calciners, l'accés a la capella de Santa Susanna, el Molí de l'Esclop i la Muralla Medieval.

Les obres del Pont Romànic, inaugurades el mes de maig, han permès recuperar el perfil original del pont del que es coneix l'existència des del segle XIII i que va patir modificacions el segle XX.

El Pont Romànic formava part de la xarxa viària de Caldes de Montbui i era per on passava el camí de tradició romana que unia la vila amb Sentmenat.

ELS ÚLTIMS 100 ANYS DE LA FUNDACIÓ SANTA SUSANNA

La Fundació Santa Susanna està preparant un llibre dels últims 100 anys d'història de l'entitat per continuar l'obra de l'Avel·lí Xalabarder que recollia la història dels seus inicis l'any 1386 fins el 1914.

Per aquest motiu, la Fundació demana a les persones que coneguin anècdotes i/o tinguin fotografies antigues de la Fundació i de l'antic hospital que les comparteixi per ajudar a recuperar la història de la institució.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

EL DOCUMENTAL DEL MAS MANOLO

El Museu Thermalia, amb el suport de la Diputació de Barcelona, està produint un documental sobre el Mas Manolo a través de testimonis de la vida de l'artista Manolo Hugué, la seva dona Totote i la filla adoptiva Rosa.

El documental, amb els records i imatges del Mas Manolo, s'estrenarà a l'hivern i passarà a ser la nova producció de la sala de projeccions del Museu, de manera que esdevingui un contingut estable de l'oferta artística de Thermalia.

L'ESBARJO

EDITA:

SANTASUSANNA

COL·LABORA:

Ajuntament de
Caldes de Montbui

LOCAL SOCIAL:

Fundació Santa Susanna
Font i Boet, 16
Telèfon 93 865 49 94

Ajuntament de
Caldes de Montbui
Telèfon 93 865 56 56